

## ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 1998

Το πρωτότυπο ημερολόγιο τοίχου, που εξέδωσε για το 1998 ο Πανελλήνιος Σύλλογος Μαγουλιανιτών, είναι αφιερωμένο στη συμπλήρωση 60 ετών από το θάνατο της «Μάνας του Στραπώπη» (Αννας Παπαδοπούλου), στον δάσκαλο του χωριού Σωτήρη Κόλλια και στους μαθητές της τελευταίας τάξης του μονοθεσίου σχολείου Μαγουλιάων.

Το αξιόλογο μονόφυλλο ημερολόγιο κοσμείται επίσης από μια παλιά φωτογραφία τμήματος του Ξυλόγλυπτου τέμπλου της Παναγίας και από ένα έγγραφο που μας πληροφορεί για τη σύσταση της Κοινότητας Μαγουλιανών (1912) **Μαζί με το ημερολόγιο σας περιμένει και μια έκπληξη.** Ο Σύλλογος ανατύπωσε μερικές παλιές φωτογραφίες και κάρτες του χωριού. Μην τις χάσετε. Την εποπτεία της έκδοσης του «Μαγουλιανίτικου Ημερολογίου» και των καρτών είχε ο Γραμματέας του Πανελληνίου Συλλόγου Πάνος Ε. Κωνσταντόπουλος και την κεντρική διάθεση έχει ο Σύλλογος.



# Τιμή στους δασκάλους



Επιστροφή στο... σχολείο. Μαθητριάς όπως τα αποθανάτισε ο φακός της φωτογραφικής κάμερας πριν από 35 χρόνια. Ο Δήμος Γόντικας έχει κάθε λόγο να καμαρώνει

**ΤΟΥΣ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΕΣ** δασκάλους τιμάει ο Πανελλήνιος Σύλλογος Μαγουλιανιτών την Κυριακή 15 Φεβρουαρίου 1998. Με την εκδήλωση αυτή τα μέλη του Συλλόγου επιθυμούν να τιμήσουν την προσφορά, αλλά και την μοναξιά των δασκάλων επαρχιακών σχολείων.

Το έργο των δασκάλων μονοθέσιων δημοτικών, εξοβελισμένων από τον επίσημο χάρτη της χώρας, είναι αξιότιμο. Γι' αυτό και ο Σύλλογος πήρε την πρωτοβουλία να τιμήσει τους Μαγουλιανίτες Δονκιχότες που πορεύτηκαν κόντρα στις αντιξοότητες.

Η τελετή απονομής ειδικής πλακέτας στους δια-

τελέσαντες Μαγουλιανίτες δασκάλους ήταν μια ιδέα που τα τελευταία χρόνια απασχόλησε το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου. Η απονομή συμπίπτει με την κοπή της πίτας. **Θα γίνει στην αίθουσα της Παγγορτυνιακής Ένωσης την Κυριακή 15 Φεβρουαρίου 1998 στην αίθουσα της Παγγορτυνιακής Ένωσης (οδός Πειραιώς 1, εντός στοάς, 7ος όροφος), στις 11 το πρωί.**

Στόχος του Συλλόγου είναι να βραβεύσει ανθρώπινες στάσεις, και η τιμή να λειτουργήσει ως φωτεινό παράδειγμα για τους νέους στους καιρούς που έρχονται. Ταυτόχρονα, η εκδήλωση να αποτελέσει μια ευκαιρία για αναμνήσεις. Θύμι-

## Αυτό το φλουρί, ποιος θα το πάρει;

Το έθιμο της κοπής της πίτας απαραίτητως θα τηρήσει και φέτος ο Πανελλήνιος Σύλλογος Μαγουλιανιτών. Οι συμπατριώτες μας θα συγκεντρωθούν για να υποδεχτούν το νέο χρόνο με μία πίτα, που σίγουρα θα αρέσει, στις 15 Φεβρουαρίου 1998 (11 π. μ.) στην αίθουσα της Παγγορτυνιακής Ένωσης (οδός Πειραιώς 1, εντός στοάς, 7ος όροφος)

σης για τους παλαιούς της σχολικής ατμόσφαιρας, αλλά και γνώσης για τους νέους...

Το μήνυμά της τιμής, όπως χαρακτηριστικά δηλώνουν τα μέλη του Συλλόγου, δεν είναι μόνο βήματα προς τα πίσω, για να θυμηθούμε τα παλιά, αλλά και επένδυση προς το μέλλον.

Τα χρόνια που καθόμασταν σπης... ανάγκης τα θρανία μπορεί να πέρασαν, όμως εκείνες οι μαθητικές μέρες σημάδεψαν την προσωπικότητα και φωτίζουν σήμερα τον δρόμο μας. Με την παρότρυνση και αρωγή των τιμωμένων δασκάλων αναζητούμε όλα αυτά τα χρόνια την δική μας αλήθεια.

## ΚΑΛΩΣ ΤΟ ΤΟ 1998

Πέρασαν και τα Χριστούγεννα και η Πρωτοχρονιά και τα Αγία Θεοφάνεια. Με αφορμή το νέο Έτος η διεύθυνση της εφημερίδας «**Τα Μαγουλιανία**» σας διαβεβαιώνει πως θα συνεχίσει να αντιστέκεται και να επιμένει... Μαγουλιανίτικα, να ζωντανεύει τις χιονισμένες εορτές των παιδικών μας χρόνων, τότε που δεν χορταίναμε τις λιχουδιές και τη συντροφιά των συγγενών και φίλων.

Ευχές το 1998 να έχει τη ζωντάνια και την αισιοδοξία των παιδιών της διπλανής φωτογραφίας. Ευχές το 1998 να είναι μια χαρούμενη χρονιά για εσάς και όλο τον κόσμο στέλνει επίσης ο πρόεδρος του Πανελληνίου Συλλόγου Μαγουλιανιών.

Τα μέλη του Δ. Σ. εύχονται με την Ανατολή του Νέου χρόνου όλα τα όνειρα και οι προσδοκίες σας να γίνουν πράξη και το 1998 να είναι έτος αποφάσεων.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου των Νέων του χωριού στέλνει ευχές για μια χρονιά γεμάτη υγεία, χαρά και ευτυχία.



# Γενέθλιες αναφορές

**Η** «γέννηση» της εφημερίδας «Τα Μαγούλιανα» συμπίπτει με γεγονότα που αποδεικνύονται καθοριστικά για τις μελλοντικές εξελίξεις στο χωριό μας. Στο δεύτερο τεύχος βασικό θέμα έγινε το σχέδιο ανασυγκρότησης των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης «Ι. Καποδίστριας». Η εφημερίδα μας παρουσίασε τα βασικότερα σημεία του προγράμματος της υποχρεωτικής συνένωσης των κοινοτήτων και επισήμανε την ανάγκη εφαρμογής των κριτηρίων συνενώσεων που το σχέδιο προέβλεπε. Δυστυχώς ο νέος διοικητικός χάρτης έγινε νόμος του Κράτους χωρίς να απαντάει στις σύγχρονες ανάγκες του χωριού μας, αλλά και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

## Α Ν Α Σ Κ Ο Π Η Σ Η

Με αφορμή αυτά τα γενέθλια συνεχίζουμε το μικρό αποκομμάκι για τον ένα αυτό χρόνο ζωής, κάτω από το πόρισμα της αυτοκριτικής πάντα.

**Το εγκαταλειμμένο** στη τύχη Σανατόριο της Μάνας έγινε το βασικό θέμα στο πρώτο τεύχος μας. Το «κέρδος»; Μια επερώτηση στη Βουλή, με αφορμή το πρωτοσέλιδο δημοσίευμα, από τον Βουλευτή της Ν. Δ. Πέτρο Τατούλη.

### Στο καλοκαιρινό φύλλο

η εφημερίδα μας φιλοξένησε ένα πλήθος θεμάτων, όπως την εκδήλωση του Πανελληνίου Συλλόγου «Η Μάχη των Μαγουλιάνων», την τοποθέτηση κεραίας κινητής τηλεφωνίας στον Αϊ Γιώργη, την πρόθεση-απόφαση της Κοινότητας να εκποιήσει τον Άγιο Ανδρέα, το σχολείο που ρημάζει καθημερινά στη μοναξιά του. . .

### Στο τέταρτο φύλλο,

κλείνοντας μόλις ένα χρόνο ζωής, προλάβσαμε να δούμε μια μπουλτόζα να ξανακάνει προσπελάσιμο το προαύλιο του σχολείου, τις παλιές εικόνες του Αη Γιάννη να συντηρούνται και να επαναποθετούνται στο τέμπλο της εκκλησίας, αλλά και την μη εκποίηση του Αγίου Ανδρέα.

### Επίλογος:

Στις μέρες που λίγα πράγματα σε αφήνουν να χαρείς, ακόμη και όταν κλείνεις μόλις ένα χρόνο ζωής, δεν έχουμε παράπονο. Το 1997 ήταν καλό μαζί μας. Την επέτειο αυτή την χαρήκαμε.

### Χωρίς σκοπιμότητα,

και με πολλές δόσεις ειλικρίνειας, χωρίς καμία διάθεση «να ευλογήσουμε τα γένηά μας» επιχειρούμε αυτή την αυτοκριτική. Ακολουθήσαμε αυτό το δωδεκάμηνο ένα δύσκολο δρόμο. Το μόνο σημείο που μας κάνει να «γκρινιάζουμε» είναι τα ορθογραφικά, συντακτικά λάθη και οι παραλείψεις που παρατηρούνται στην προώθηση του λόγου μας. Αναμενόμενο, όμως πρόβλημα για ένα έντυπο ενός έτους κατά τη διάρκεια του οποίου συνέβησαν πολλά γεγονότα.



# Τ Ο Μ Π Α Ο Υ Λ Ο

ΤΟ ΜΠΑΟΥΛΟ της γιαγιάς κρύβει ζωντανές εικόνες κατάδυσης στο παρελθόν.

**Η ΦΟΥΣΤΑΝΕΛΑ** είναι μέρος των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της ρωμαϊκής ιδιοσυγκρασίας, είναι ο ίδιος ο Ελληνισμός. Αυτό το κομμάτι ύφασμα πριν αποθεί στολή, υπήρξε εθνική ενδυμασία που φορέθηκε από τα παλικάρια. Ο εικονιζόμενος φωτογραφίας είναι ο Σπύρος Πανούσης Πανωριάς με δύο παιδιά του. Είχε τέσσερα αγόρια τον Αγγελή, τον Αποστόλη, τον Δημήτρη και τον Γρηγόρη (ο τελευταίος ήταν πεθερός του Νίκου Τζαθάρα) και δύο κορίτσια, την Θεοδώρα και την Τασία. Τα τρία αγόρια του εργάστηκαν κοντά στον Παναγιώτη Θανόπουλο, αδελφό της μάνας τους. Ο Θανόπουλος ήταν ιδιοκτήτης μεγάλων μπακάλικων, στα Χαυτεία. Ο Δημήτρης Πανούσης εξελίχθηκε σε μεγάλος εισαγωγέας από την Ρωσία. Στο καλοκαιρινό, τρίτο τεύχος δημοσιεύσαμε (σελ. 11) τη φωτογραφία της αδελφής του Θανόπουλου με δύο της παιδιά. Στην ίδια σελίδα δημοσιεύτηκε και η φωτογραφία του Νίκου Αντωνόπουλου και της συζύγου του Θεοδώρας. Είχαν έλθει από την Αμερική.



ΚΑΙ, μια φωτογραφία «χαρισμένη στην εξαδέλφη μου για να θυμάται τις γυναίκες του παλιού καιρού, Μαγούλιανα 25/3/1956».



**Ο ΤΟΠΟΣ ΑΛΛΑΞΕ**, οι άνθρωποι αλλάζουν. Το λόγο έχει η παρέα και το κρασάκι της να μας μεθύσει και θυμίζει πώς κάποτε απολάμβαναν τον οίνο. Πώς έπιναν το κρασί χωρίς να τους πίνει. Άνθρωποι απλοί και με ουσία είναι ο μπάμπας Θανάσης Γόντικας, οι γιοι του Γιάννη και Αποστόλης και ο Θανάσης Κανελλόπουλος. Η φωτογραφία τραβήχτηκε σε μέρα σημαντική. Υποδέχθηκαν τον Αποστόλη, τον δικό τους άνθρωπο και η επιστροφή. . . θέλει κρασί. Άλλωστε, η διάθεση και η όρεξη συμφωνούν. Η κρασκατάφυξη για τους υποψιασμένους λειτουργούς του ποτηριού και γευσιγνώστες, είναι τελετή. Φιλιώνει, ελευθερώνει και αποτελεί μια ευκαιρία να ξαναθυμηθούν τα δικά τους.



## ΤΑ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ  
ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ  
ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ

ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 37, 104 32 ΑΘΗΝΑ  
3ος ΟΡΟΦΟΣ- ΤΗΛ. 5230 669

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ  
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ  
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΡΙΤΣΑΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ  
ΑΓΓΕΛΙΚΗ Δ. ΚΟΣΙΑΒΕΛΟΥ, ΚΙΚΗ ΠΟΛΙΤΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ  
ΔΡΑΧΜΕΣ 2.000

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ  
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ  
ΠΑΝΟΣ Ε. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ  
ΝΙΚΟΣ Ε. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΡΑΓΩΓΗ-ΕΚΤΥΠΩΣΗ  
ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΛ.: 093 662831 - 7263 510

## Β.ΚΟΝΔΥΛΗΣ

Ο συμπατριώτης μας Βασίλης Θ. Κονδύλης ήταν προσκεκλημένος στην ενδιαφέρουσα επιστημονική ημερίδα: «Δημόσιοι Υπάλληλοι και Σύνταγμα», που διοργάνωσε η Ένωση Ελλήνων Συνταγματολόγων σε συνεργασία με την ΑΔΕΔΥ, την Πέμπτη 27η Νοεμβρίου 1997 στο κεντρικό κτίριο του Πανεπιστημίου Αθηνών (Πανεπιστημίου 30, παλιό αμφιθέατρο Ιατρικής, Αθήνα).

Με θέμα «Πολιτικά δικαιώματα των δημοσίων υπαλλήλων» ο Βασίλης, εισηγητής στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ήταν μεταξύ των κύριων ομιλητών. Των καθηγητών της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών Σπύρου Φλογαίτη και Γιώργου Λεβέντη.

Με την ομιλία του ο συμπατριώτης μας κατάφερε να εντυπωσιάσει το ακροατήριό του πάνω στο πολυσυζητημένο, πολύπλοκο και επίκαιρο αυτό θέμα στο οποίο οι διοργανωτές της ημερίδας προσδίδουν ιδιαίτερη σημασία. Ο Βασίλης ήταν όχι απλώς καλός, αλλά εντυπωσιακά καλός.

## ΑΗ ΓΙΑΝΝΗΣ

Οποιος Μαγουλιανίτης ενδιαφέρεται μπορεί να συμμετάσχει στη προσπάθεια αγιογράφησης του Αγ. Γιάννη. Την αγιογράφηση θα κάνει σε γερμανικό μουσαμά η Νότα Κόλλια, νύφη του δάσκαλου Σωτήρου. Να υπενθυμίσουμε ότι η κ. Κόλλια διδάσκει βυζαντινή τέχνη στο Λαϊκό Πανεπιστήμιο Βούπερταλ και στην Ευαγγελική Ακαδημία του Ντύσσελντορφ και έχει παρουσιάσει αγιογραφική εργασία σε εκθέσεις στην Ελλάδα, στην Γερμανία και στις ΗΠΑ.

Για πληροφορίες μπορείτε να απευθυνθείτε στον ιερέα του χωριού μας Θεοδωρή Κονδύλη (τηλ. 0795-82405).

## ΑΡΚΑΔΟΛΟΓΙΟ

Ο Τύπος της Αρκαδίας έγινε πλουσιότερος κατά μια εφημερίδα. Το όνομα της νέας εκδοτικής πρωτοβουλίας είναι «Αρκαδολόγιο» και έχει έδρα τα Μαγούλιανα. Εκδότης είναι η Θηρεσία Κοντογιάννη και το πρώτο τεύχος της μνημιαίας προσπάθειας κυκλοφόρησε τον Νοέμβριο του 1997 (τιμή 500 δραχμ.).

Το «Αρκαδολόγιο» είναι εφημερίδα μικρού σχήματος και στις σελίδες του επιχειρείται η ανάπτυξη της ερευνητικής δημοσιογραφίας, η ποιότητα στην γραφή και ο οξυδερκής σχολιασμός των εξελίξεων. Την ώρα που όλες οι εφημερίδες αλλάζουν συνεχώς και σε μορφή και σε περιεχόμενο ο τοπικός Τύπος μπορεί και πρέπει με το «Αρκαδολόγιο» του να κερδίσει ακόμη περισσότερο τον αναγνώστη. Αλλωστε η εφημερίδα του καθενός στην επαρχία δεν βιώνεται απλώς ως ένα αγοραίο «προϊόν».

# Θεοδωρής Πολίτης: Ετσι διδάχθηκα...

με ποιόν τρόπο η ανάγκη γίνεται αρετή

**ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ** που πέρασε ο Θεοδωρής Γ. Πολίτης βρέθηκε στο χωριό. Ο πρόεδρος του Συλλόγου Μαγουλιαντών Κώστας Β. Κανελλόπουλος του ζήτησε ένα βιογραφικό σημείωμα. Το «βιογραφικό» εστάλη στα μέσα του Οκτώβρη και σ' αυτό τεχνέντως αποκαλύπτεται το πορτραίτο του Γορτύνιου, του Αρκά. Ο Θεοδωρής σε χίλιες εκατό λέξεις επιχειρεί έναν απολογισμό μνήμης σκαλίζοντας τις αναμνήσεις των δρόμων του χωριού. Κουβαλάει, μαζεύει και μοιράζεται μαζί μας βιώματα και εμπειρίες μιας ζωής.

Αγαπητέ Κώστα, 14/10/1997

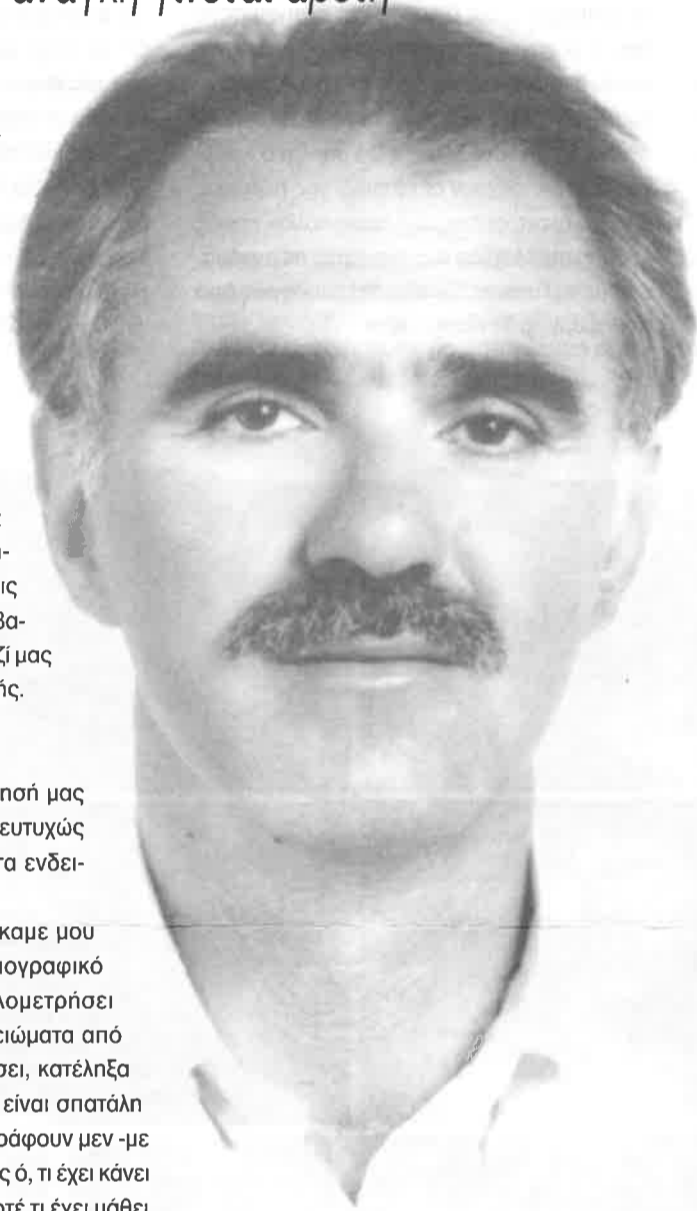
Ήταν πολύ σύντομη η συνάντησή μας στο χωριό το καλοκαίρι, αλλά ευτυχώς που η διάρκεια δεν είναι πάντα ενδεικτική και της ποιότητας.

Όταν αποχαιρετιστήκαμε μου ζήτησες να σου στείλω ένα βιογραφικό μου σημείωμα. Έχοντας φυλλομετρήσει περισσότερα βιογραφικά σημειώματα από όσους ανθρώπους έχω γνωρίσει, κατέληξα στο συμπέρασμα ότι όλα τους είναι σπατάλη χρόνου και χαρτιού διότι περιγράφουν με την απαραίτητη δόση υπερβολής ό,τι έχει κάνει κανείς, αλλά δεν αναφέρουν ποτέ τι έχει μάθει -αν έχει- από αυτά που έχει κάνει. Γι' αυτό τον λόγο, δεν έχω βιογραφικό σημείωμα παρά μόνο μερικές σκέψεις να μοιραστώ μαζί σου.

Μερικές φορές διαβάζοντας τις θεωρίες περί διαμορφώσεως της προσωπικότητας στα πρώιμα χρόνια της παιδικής ηλικίας, έχω αναρωτηθεί τι είδους ερεθίσματα έδινε ο τόπος της δικής μου παιδικής ηλικίας στους μικρούς του δέκτες οι οποίοι μη μπορώντας να τα αγνοήσουν μια και ήταν εκεί, τα ερμήνευαν ο καθένας με τον τρόπο που ταίριαζε στο πεπρωμένο του.

**Πρώτα - πρώτα ο τόπος.** Το φως που πρωτοείδα, κρυσταλλισμένο από τα έλατα των βουνών που περικλείουν σαν φράχτες τον ορίζοντα από όλα τα σημεία, είχε μια κρυστάλλινη διαύγεια. Σε ένα τέτοιο τοπίο ήταν φυσικό να μάθει κανείς να βλέπει καθαρά, όχι όμως και μακριά, μόνο όσο του χρειάζεται για να μην σκορτάφτει. Αυτό με ενοχλούσε κατά την διάρκεια την εφηβικής μου ηλικίας γιατί τότε δεν μπορούσα να υποψιαστώ αυτό που ανακάλυψα αργότερα, πώς δηλαδή οι φράχτες είναι η τελευταία λέξη για την πνευματική ηρεμία και σε βοηθάνε να αρνηθείς τη απεραντοσύνη.

Ο τόπος αυτός ήταν άγονος και την εποχή που οργώνανε τα πετροχώραφα μπορούσε κανείς να δει τα βράχια καθώς τα ξέθαβε το αλέτρι, που πάει να πει πώς μπορούσε να δει από πιο κοντά την γυμνή αλήθεια της φτώχειας και της επιβίωσης. Την εποχή της συγκομιδής, η γη ήταν φειδωλή και σφιχτοχέρα για να αναγκάζει τους κατοίκους της να βελ-



τώσουν συνεχώς την τέχνη της επιβίωσης. Ήταν η πρώτη μου εισαγωγή στην σοφία της στέρσης.

**Η σκληρότητα** του τόπου, η απουσία των συγχρόνων μέσων επικοινωνίας και η περιορισμένη επαφή με τον έξω κόσμο, συνέβαλλαν στο να συνεχίζεται σχεδόν αμετάβλητος ο ίδιος τρόπος ζωής και σκέψεως απλώς και μόνον επειδή έτσι είχε κάποτε αρχίσει. Ετσι ριζώσε μέσα μου η πίστη στην παράδοση και ο φόβος για την δύναμή της. Πολύ αργότερα, όταν έμαθα να αμφισβητώ το φαινομενικά αδιαμφισβήτητο, άρχισα να υποφέρω από διαφορών ειδών αμφιβολίες και να αναπολώ τον ευχάριστο ύπνο της αποδοχής.

Μια και στο χωριό δεν συνέβαινε τίποτα το κοσμοϊστορικό, μπορούσε κανείς να παρακολουθήσει ήρεμα το πέρασμα του χρόνου και να αφιερώσει ένα ολόκληρο δειλινό στο μπαλκόνι για να χαζέψει το φως και τις χειρονομίες του ακούγοντας τις οδυνηρές αναμνήσεις του παπούλη του από την εκστρατεία στην Μικρά Ασία και στο Εσκή-Σεχίρ να στάζουν σιγά-σιγά μέσα από τις χαραματιές της λήθης. Ετσι μάθαινα, χωρίς να το καταλαβαίνω, την απόλαυση του να κάθεσαι άπραγος, πώς οι βαθύτερες στιγμές ευτυχίας είναι όταν δεν σκέφτεσαι τίποτα και πώς καλό είναι να μην προχωράς πολύ στο παρελθόν γιατί μπορεί να σου γίνει φυλακή -μαθήματα που αργότερα μου αποδείχθηκαν πολύ χρήσιμα.

**Τα παιδικά μας παιχνίδια** ήταν αυτο-

σχέδια και μας πρόσφεραν αχόρταγη χαρά παρά την απλότητά τους. Αργότερα, έχοντας αυτήν την εμπειρία πάντα μαζί μου και παρατηρώντας πόσο εφήμερη είναι η σημερινή χαρά των παιδιών -και των μεγάλων- από τα άφθονα και πολύπλοκα παιχνίδια τους, μπόρεσα να κατανοήσω τό, κατά Ελύτη «πλουσιώτατον του ελαχίστου» και να πειστώ πώς από το ελάχιστο φθάνει κανείς πιο σύντομα στην χαρά αρκεί να μην ξεχάσει πώς να του θγάξει τις αγκίδες.

**Όσο για τους ενήλικους**, η έλλειψη οικονομικής ευχέρειας τους είχε διδάξει πώς να φτιάχνουμε μεγάλες χαρές και λύπες από πολύ απλά συστατικά όπως το ψωμί και το κρασί ανάλογα αν υπήρχαν ή έλειπαν. Ετσι διδάχθηκα με ποιόν τρόπο η ανάγκη γίνεται αρετή και πώς στον κόσμο που ζούμε δεν ξέρουμε ποτέ αν η χαρά κρύβεται μες την λύπη.

**Βασικό στοιχείο της οικογενειακής δομής** όπως και της κοινωνίας ήταν η συνύπαρξη και όχι ο σύγχρονος διαχωρισμός των ηλικιών. Μικρά τρέκλιζαν εδώ και εκεί μαθαίνοντας να περπατούν ανάμεσα σε γέροντες που με τον χρόνο έχαναν τα βήματά τους. Ήταν μια πιο φυσιολογική γνωριμία και ασυνείδητος συμβιβασμός με τον Αέναο Κύκλο και την ακατάλυτη παντοδυναμία του πριν τον απομακρύνει επιπόλαια από την καθημερινή μας σκέψη η αλαζονεία της εξέλιξης.

**Οι σχέσεις των κατοίκων** ήταν ευμετάβλητες, ίσως γιατί η φτώχεια κάνει το ασήμαντο σημαντικό ή ίσως γιατί η ανέχεια ενθαρρύνει την κριτική πιο πολύ από την αυτοκριτική ή ίσως γιατί το αντίτιμο της κοινωνικής αποδοχής είναι η θυσία όχι μόνο του ατομισμού αλλά και της ατομικότητας. Το μόνο που ένιωθα, χωρίς φυσικά να μπορώ να το εκλογικεύσω, από αυτήν την λεπτή ισορροπία των σχέσεων ήταν πώς είναι πολλά αυτά που πρέπει να ξέρει κανείς πριν μπορέσει να δει καθαρά κάποιον άλλον και πώς ο άνθρωπος ωριμάζει μόνο όταν είναι έτοιμος να δει τον εαυτό του, κάτι που αργότερα βρήκα μπροστά μου μέσα στους στοχασμούς του Μάρκου Αυρηλίου.

Η απουσία συχνής επαφής με τον έξω κόσμο έκανε την κοινωνία σταθερή και τις αξίες της αμετάβλητες. Το άσπρο ήταν άσπρο, το μαύρο ήταν μαύρο και θέση για γκριζο δεν έμενε καθόλου. Ετσι εφοδιάστηκα με την αυτοπεποίθηση του απόλυτου και την βεβαιότητα της άγνοιας τουλάχιστον ώσπου να μπορέσω να αντιμετωπίσω την αβεβαιότητα και την αμφιβολία του σχετικού καθώς και τον φόβο του διαφορετικού.

Σιγά-σιγά η τσιγκουνιά της γης έστρεψε τους κατοίκους της στην αναζήτηση άλλων τόπων και τρόπων επιβίωσης. Ετσι άρχισε η μαζική αποδημηση. Τότε κατάλαβα ότι είναι πολύ σημαντικό για τον άνθρωπο να ξέρει να αποχωρίζεται μερικά πράγματα και πιο πολύ την έμφυτη απαόμορφη πράγματα περισσεύαν κι' ήταν και πιστευτά -όπως ένα λουλούδι στο ποτήρι».

# Α-κινητή κακογουστιά

**Τ**ις έντονες αντιδράσεις κατοίκων της δυτικής Κορινθίας προκάλεσε, διαβάζουμε σε απογευματινή εφημερίδα μεγάλης κυκλοφορίας, η εγκατάσταση μιας κεραιάς κινητής τηλεφωνίας, παράμοιας με αυτή που εγκαταστάθηκε στον Αγ Γιώργη, στη περιοχή τους. Νομαρχιακός σύμβουλος κατηγορούσε με υπόμνημά του τον Νομάρχη Κορινθίας ότι παραχώρησε την άδεια εγκατάστασης της κεραιάς χωρίς να εξετάσει

τις επιπτώσεις και ζητούσε «να σταματήσουν άμεσα οι εργασίες εγκατάστασης της καρκινογόνου κεραιάς».

Ως λόγος για την αναστολή των εργασιών προέβαλλε το ότι «δεν έχει ληφθεί υπόψη ο κίνδυνος που διατρέχουν οι κάτοικοι της περιοχής από την ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία», καθώς και την υποβάθμιση της περιοχής, σε συνδυασμό με την ανυπαρξία άδειας λειτουργίας από το υπουργείο Συγκοινωνιών».

Το αποτέλεσμα των παραπάνω αντιδράσεων δεν το πληροφορηθήκαμε, αλλά εκείνο που έχει σημασία είναι η βεβαιότητα κάποιων ότι οι κεραιές υψηλών συχνοτήτων που χρησιμοποιούν οι εταιρίες κινητής τηλεφωνίας προκαλούν καρκίνο. Στην ίδια άλλωστε αντίληψη βασίζεται και η περίφημη διαμάχη για τους πυλώνες υψηλής τάσης της ΔΕΗ, που επίσης δημιουργούν ισχυρά ηλεκτρομαγνητικά πεδία.

Ομως, «πόσο αληθινά είναι όλα αυτά;», ανα-

ρωτιέται σε άλλο δημοσίευμά της η εφημερίδα «**Εξουσία**». Η απάντηση: Κανείς δεν έχει κατορθώσει να παρουσιάσει αδιάσειστα στοιχεία επί του θέματος. Και, το συμπέρασμα που καταλήγουν οι επιστήμονες: Όλα όσα έχετε διαβάσει ή ακούσει για τις κεραιές υψηλών συχνοτήτων παραμένουν μέχρι στιγμής φημολογίες και γίνεται έκκληση για διεθνή κλιμάκωση των ερευνών αφού γνωρίζουμε ελάχιστα πράγματα για το συγκεκριμένο θέμα.



# Οι Μαγουλιανίτες ξέρουν από κέφι

**Σ**τις 23 Νοεμβρίου 1997 στο φιλόξενο εξοχικό κέντρο «Ο Ζυγός», που βρίσκεται στο 20χιλ. της λεωφόρου Πάρνηθας (Αχαρνές), έλαβε χώρα η καθημερινή συνεισφορά του Πανελληνίου Συλλόγου Μαγουλιαντών.

Όλοι όσοι τίμησαν με την παρουσία τους το χωριό μας πέρασαν λίγες ώρες ανάμεσα σε ανθρώπους που τους συνδέει η αγάπη για τον

τόπο τους. Μάλιστα, σε μια εποχή που οι συνθήκες δεν ευνοούν τις ανθρώπινες σχέσεις αυτού του είδους οι συναντήσεις αποτελούν ευχάριστο διάλειμμα στη σκληρή καθημερινότητα.

Το γνήσιο, παραδοσιακό γορτυνιακό ξεφάντωμα αποτέλεσε και μια καλή ευκαιρία για κέφι, χορό, γορτυνιακούς σκοπούς και καλό φαγητό.

Οι συμπατριώτες μας είναι μερακλήδες και

ρέκτες της καλής παρέας, απόλαυσαν τις νοστιμιές του καταστήματος και ήπιαν κρασί.

Για να περάσετε όμορφα -μας διδάσκουν- δεν χρειάζονται καθούρια στα κάρβουνα και μεζέδες με φαντασία, ποικιλίες θαλασσινών, ψητά στη σούβλα και, στιδήποτε άλλο θελήσετε. . . Το μόνο που χρειάζεται είναι η μέθεξη, κι αν αλλάζουν οι καιροί.

• Αναζωογονήθηκε το ηθικό όλων όσων ανη-

φόρησαν εκείνο το κυριακάτικο μεσημεριανό στο εξοχικό κέντρο, που βρίσκεται μέσα σ' ένα μαγευτικό περιβάλλον. Γλέντησαν και πέρασαν όμορφα. Τονώνει τον άνθρωπο του μόχθου η καλή παρέα, η απρόσκλητη.

# ΣΧΟΛΕΙΟ: Το γεφύρι της Αρτας

**Κ**άθε καλοκαίρι, την επομένη της 15ης Αυγούστου, ένα ερώτημα κυριαρχεί στην παρέα των νέων του χωριού μας: «Εσύ πότε θα φύγεις;». Ο Χειμώνας βλέπετε μας βρίσκει όλους παγιδευμένους στις υποχρεώσεις μας και την καθημερινότητα.

Ευτυχώς, οι δεσμοί που έχουν δημιουργηθεί μας επιτρέπουν να βρίσκουμε πάντα χρόνο και τρόπο για να συναντηθούμε. Συνήθως δε, δεν χρειάζεται καν να υπάρχει κάποιος ιδιαίτερος λόγος.

Αφορμή, όμως, για ακόμα μια συνάντηση στά-

θηκε η συνεστίαση του Συλλόγου. Ήταν ήδη η τρίτη συνάντησή μας γι' αυτό τον χειμώνα.

Πειράγματα, γέλια, «ανταλλαγή ειδήσεων» και όχι μόνο, διανθίζουν τις συναντήσεις μας. Σε μια από αυτές όμως, είχαμε να ασχοληθούμε και με το τέταρτο τεύχος της εφημερίδας μας: «Τα Μαγουλιανά».

Μια είδηση μονοπώλησε αμέσως το ενδιαφέρον της παρέας. Διαβάσαμε ότι τα έργα ανάπλασης του σχολικού κτιρίου άρχισαν. Ελπίζουμε να προχωρήσει η υπόθεση διαμόρφωσης του προαυλίου χώρου σε γήπεδο καθαθοσφαίρισης.

Βλέπετε για διάφορους λόγους το γήπεδο αυτό βάλθηκε να αναβιώσει την παράδοση του γεφυριού της Αρτας. Γι' αυτό και οι νέοι συνεχίζουν να εμφανίζονται τουλάχιστον δύσπιστοι. Ισως, αν έστελναν γράμμα στον Αϊ Βασίλη να είχαν τώρα ένα γήπεδο.

Επίσης, όλοι όσοι το καλοκαίρι παραβρέθηκαν το βράδυ της 15ης Αυγούστου στο χώρο του σχολείου αισθάνθηκαν έντονα την ανάγκη διατήρησης του κτιρίου και μετατροπής του από κτίριο «φάντασμα» σε ένα χώρο γεμάτο ζωή. Αλλωστε προσφέρεται για πολύπλευρη εκμετάλλευση.

Είναι επιτακτική η ανάγκη εύρεσης τρόπων και δραστηριοτήτων που θα κάνουν πιο ευχάριστη την παραμονή των νέων που ζουν στο χωριό, αλλά και εκείνων που βρίσκονται τα καλοκαίρια στο χωριό. Το λιγότερο που μπορούμε να κάνουμε είναι να αναζητήσουμε «αναχώματα» στην ραγδαία πληθυσμιακή αποψίλωση.

Τέλος, οι νέοι χαίρουν όταν βλέπουν τον υπό διαμόρφωση χώρο του Αγίου Γεωργίου. Την γωνιά που δημιουργείται με χρήματα που ο Σύλλογος Νέων συνέλεξε από διάφορες δραστηριότητες του, αλλά και με την προσωπική συμβολή μελών του.

**ΑΓΓΕΛΙΚΗ Δ. ΚΟΣΣΙΑΒΕΛΟΥ**



## Προσκλητήριο ελπίδας

Οι νέοι του χωριού πρώτοι έσπευσαν στη συνεστίαση

**Α**ισθητή στην συνεστίαση του Πανελληνίου Συλλόγου Μαγουλιανιτών ήταν η παρουσία των νέων, που βρήκαν την ευκαιρία να συναντηθούν και να συζητήσουν μεταξύ τους.

Στην εν τάχει αντάμωση δόθηκε η ευκαιρία για ένα φλας μπακ στο καλοκαίρι που πέρασε και για «βουτιές» σε απaráμιλλες γεύσεις, αργότερα ήρθαν και οι δημοτικοί και λαϊκοί χοροί, το μυστικιστικό Ζειμπέκικο και το αρρενωπό Χασάπικο, το λαοφιλές Συρτάκι.

Εντονη ήταν και η παρουσία των νεωτέρων μελών της «μικρής» κοινωνίας των Μαγουλιανιτών. Ο μεγάλος αριθμός των παραβρισκομένων νέων και το ευχάριστο κλίμα που επικρατούσε προσπάθησε να αποτυπώσει και ο φωτογραφικός φακός. Μια αναμνηστική φωτογραφία να μας θυμίζει το προσκλητήριο.

•**Ομολογία:** Η παρουσία τόνων νέων παιδιών στο πατριωτικό κάλεσμα του Συλλόγου δείχνει ένα δρόμο προς το χωριό, που δεν κινδυνεύει να κλείσει από τα πουρνάρια και τα βάτα. Ενα

δρόμο αντίστασης στο χωνευτήρι της νέας Ελλάδας.

Οι νέοι ξεδιψούν στις πηγές του τόπου που ρημάζει και ξεποστάζουν στις ρίζες του. Οι νέοι Μαγουλιανίτες δεν το Βάζουν κάτω.

**Για την μη έγκαιρη ενημέρωση της καθιερωμένης συνεστίαςης του Συλλόγου, ας όψεται η αλλαγή (αύξηση) του τρόπου χρέωσης-διακίνησης μέσω ταχυδρομείου του ημερησίου και περιοδικού Τύπου.**

# Οι νέοι ξενυχτούν



Στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του Συλλόγου Νέων εντάσσεται το πάρτι που έγινε την Κυριακή 21 Δεκεμβρίου στο Cooper Club με τη συμμετοχή αρκετών νέων. Ευχαριστούμε τον Γιώργο Πολίτη που μας παραχώρησε το κλαμπ.

ΑΓΓ.Κ



## Κοινωνικά

### ΓΕΝΝΗΤΟΥΡΙΑ

Κι άλλοι χαζοπαμπάδες προστέθηκαν στους ήδη υπάρχοντες. Ο πελαργός έκανε αρκετά δρομολόγια κι έφερε ανείπωτη χαρά και ευτυχία σε πολλούς πατριώτες μας τη χρονιά που πέρασε. Εχουμε και λέμε λοιπόν:

• Αγοράκι γέννησε η **Αγγελική Μαρίτσα Μαντά**, η δεύτερη κόρη του Γιάννη και της Κατίνας Μαρίτσα. Είναι το πρώτο παιδί που αποκτά το ζευγάρι **Βασίλης και Αγγελική Μαντά** (17 Φεβρουαρίου).

• Αγοράκι απέκτησε και η άλλη κόρη του Γιάννη Μαρίτσα, η **Διαμάντω**. Ο **Φανούρης** και η **Διαμάντω Κοσμο-**

**πούλου** έχουν ήδη μία χαριτωμένη κορούλα, την **Στέλλα**.

• Αγοράκι απέκτησε επίσης ο **Θεόδωρος** και η **Νικολέττα Μαρίτσα**. Ο Γιάννης και η Σταυρούλα Μαρίτσα έγιναν για δεύτερη φορά παππούς και γιαγιάς, αντίστοιχα.

• Μπότερα επίσης ενός αγοριού έγινε και η **Ελένη Ζουβέλου Τσαφαρά**. Είναι το πρώτο εγγόνι για τον Ηλία και την Ανθούλα Ζουβέλου. Ο **Κανέλος** και η **Ελένη Τσαφαρά** πετούν από τη χαρά τους.

• Κορίτσι απέκτησε η **Ελένη Κόλλια Καμπούρη**, κόρη της Βάσως Κόλλια. Είναι το πρώτο παιδί που αποκτά το ζευγάρι **Δημήτρης** και **Ελένη**.

• Ο **Αντώνης** και η **Διονυσία Ζαμπέλη Σωτηροπούλου** απέκτησαν γιο. Η **Διονυσία** είναι κόρη του **Λάμπη Σωτηροπούλου**.

«Γειά σας. Είμαι κορτσάκι και γεννήθηκα στις 20 Νοεμβρίου 1997. Γονείς μου είναι ο **Παναγιώτης** και η **Δέσποινα Ακτύπη**. Παπούδες μου είναι ο **Σεραφείμ Αθανασιάδης** και ο **Σπύρος Ακτύπης** και οι γιαγιάδες μου είναι η **Φωτεινή Αθανασιάδη** και **Αγγελική Ακτύπη**».



### ΒΑΦΤΙΣΙΑ:

• Ο **Βαγγέλης Δουλουγέρης** και η **Δεμερτζή Αναστασία** στα τέλη του προηγούμενου χρόνου, στις 11 Οκτωβρίου 1996, απέκτησαν μια χαριτωμένη κορούλα. Πριν από λίγο καιρό το ζευγάρι βάπτισε την μικρούλα. Οπως πληροφορηθήκαμε, η νεοφώτιστη **Ιωάννα** με το τρυφερό της γελάκι, ακόμη και στην πιο δύσκολη στιγμή, εκείνη της βουτιάς της στην κολυμπήθρα, κατέκτησε τους πάντες.

• *Περιμένουμε και από άλλους Μαγουλιανίτες να μας ενημερώνουν για τις κοινωνικές δραστηριότητές τους.*

**ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΝ**  
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ-ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

**ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ**  
ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ-ΜΟΝΤΑΖ

**ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΑ**  
ΚΑΡΤΕΣ-ΕΠΙΣΤΟΛΟΧΑΡΤΑ  
ΕΝΤΥΠΑ ΕΤΑΙΡΙΚΑ  
ΕΝΤΥΠΑ ΜΗΧΑΝΟΓΡΑΦΗΣΗΣ

**ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΕΙΚΟΝΑΣ**  
SCANNING-ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΙ

τηλ.: 7263510 - 093 662831

**ΑΠΟΛΛΩΝ**  
Music Hall

**EVA**  
106.5 FM STEREO

**COOPER Club**

**Plastimo SA**  
ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ  
ΜΟΚΕΤΕΣ ΔΑΠΕΔΑ ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΕΣ

ΠΩΛΗΣΗ ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΛΙΑΝΙΚΗ  
CONTRACT BUSINESS

**Δ. ΚΟΥΜΠΟΥΡΗΣ**  
ΕΔΡΑ ΔΕΡΚΩΝ 32 Ν.ΙΩΝΙΑ, ΤΚ: 142 31 ΤΗΛ.: 2775 066-2717 545-6  
FAX: 2711 874, TELEX: 219365 RONDO GR

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΠΛΟΙΩΝ, ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ, ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ  
ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΑΠΟ ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΑ ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ ΜΑΣ



## Ένας γάμος σαν παραμύθι

**Κ**αι το όνειρο έγινε πραγματικότητα. Και η πραγματικότητα αγκάλιασε το όνειρο του Χαρίλαου και της Βαρβάρας και καθολικά συμμετείχε στη χαρά τους. Ήταν μια μέρα μοναδική και ξεχωριστή για όλους.

Στις 17 Αυγούστου 1997, στο χωριό μας, ο Χαρίλαος Ζούβελος, γιος του μετανάστη συμπατριώτη μας Κώστα και η Βαρβάρα Βαλτράου-νι, μετανάστρια από τη Γερμανία, ενώθηκαν με τα δεσμά του γάμου.

Ο γάμος έγινε με λαμπρότητα στην ανθοστόλιστη εκκλησία της Παναγίας της Μαγουλιανίτισσας με τις ευλογίες του ιερέα του χωριού μας Θεόδωρη Κονδύλη και του ιερέα των Λαγκαδίων και τους ψαλμούς του διάσημου Βαρύτνου Κων. Σφυρη. Κουμπάρος ήταν ο αδελφός του γαμπρού, Γρηγόρης.

Αυτός ο γάμος έμοιαζε λίγο με παραμύθι που θα αξίζει να διηγούνται στα παιδιά τους οι νεόνυμφοι.

Η καθολική συμμετοχή όλου του χωριού καθώς και των Κινέζων, Ρώσων, Γερμανών και Αμερικανών συγγενών και φίλων του ζεύγους ήταν συγκινητική.

### Οι προετοιμασίες

Από νωρίς το πρωί με τάξη και ακρίβεια άρχισαν οι προετοιμασίες στην πλατεία και κάτω από τον υπεραιωνόβιο πλάτανο του χωριού μας, τοποθετήθηκαν τα τραπέζια για να υποδεχτούν όλους τους καλεσμένους του ζεύγους. Οι ξένοι -φίλοι και συγγενείς του Χαρίλαου και της Βαρβάρας- φιλοξενήθηκαν στον ωραιότατο παραδοσιακό ξενώνα, στο λιθό κτιστο χωριό μας, του συγχωριανού μας Χ. Κοσμοπούλου και στα ξενοδοχεία «Ξενία» και «Καμπέα».

Η νύφη, εν μέσω συγγενών και φίλων, στολίστηκε στο πατρικό σπίτι του πατέρα του γαμπρού, που ξανάζησε στιγμές χαράς και συγκίνησης, όπως και πριν από 75 χρόνια όταν παντρεύτηκαν ο παππούς και η γιαγιά του γαμπρού, Χαρίλαος και Χαρίκλεια Ζουβέλου.

Είμαστε σίγουροι ότι οι ψυχές των τελευταίων πρωτοστατούσαν σε όλη τη διάρκεια της τέλεσης του μυστηρίου και της όλης διαδικασίας, και ότι η ευχή τους ανάκατη με συγκίνηση και περηφάνια πάντοτε θα ακολουθεί το δρόμο που χάραξαν τα εγγόνια τους, τα οποία ξεκίνησαν την κοινή τους ζωή πάνω στα ίδια χώματα και στα ίδια αγνάρια των παππούδων τους.

Στις 7 η ώρα το απόγευμα, ο γαμπρός, άψογος με το ωραιότατο σμήκιν του, υποδέχτηκε τη νύφη στα σκαλιά της εκκλησίας κάτω από τις ζωηρέςεπευφημίες των παρευρισκομένων.

Η τελετή ήταν λιτή και μεγαλοπρεπή ταυτόχρονα, μέσα σε μια ασφυκτικά γεμάτη εκκλησία. Στο περιβόλο του ναού ένα τεράστιο πανό παρουσίαζε το μυστήριο για όσους δεν μπόρεσαν να μπουκίσουν στην εκκλησία.

Μετά το τέλος του μυστηρίου και τις καθιερωμένες φωτογραφίες, χειραψίες και ευχές, όλοι κατευθύνθηκαν στην πλατεία του χωριού, όπου τα πάντα ήταν έτοιμα για το αποκορύφωμα αυτής της υπέροχης βραδιάς.

Στο φωταγωγημένο πλάτανο οι νιόπαντροι, γεμάτοι χαρά και ευτυχία, υποδέχτηκαν τους καλεσμένους τους, που ξεπερνούσαν τους 600.

### Χόρευαν ως το πρωί

Και άρχισε ο γλέντι. Ένα παραδεισιακό γλέντι με ελληνικούς χορούς, δημοτικά τραγούδια, μοντέρνους και ξένους χορούς, που κράτησε σχεδόν μέχρι το πρωί.

Ωραιότερες και ποικίλες λιχουδιές, άφθονο χωριάτικο κρασί, γερμανικές μπύρες και σαμπάνιες, συμπλήρωναν τη γαμήλια δεξίωση ικανοποιώντας όλα τα γούστα και τις απαιτήσεις των προσκεκλημένων.

Οι νεόνυμφοι, πρωταγωνιστές της βραδιάς, άνοιξαν το χορό. Ακολούθησαν οι ευτυχείς γονείς, οι συγγενείς και πλήθος κόσμου.

Ο πρόεδρος του Συλλόγου Μαγου-

λιαντών Κώστας Κανελλόπουλος απύθηνε στους νιόπαντρους και τους παρευρισκομένους σύντομο χαιρετισμό και κάλεσε τους προέδρους της Κοινότητας και του Συλλόγου των Νέων, Γιάννη Παπακονδύλη και Κώστα Αθ. Αλεξόπουλο, αντίστοιχα, να σύρουν το χορό μαζί με τους νεόνυμφους και τον ιερέα του χωριού.

Οι στιγμές ήταν ξεχωριστές και μοναδικές, ζούσαμε λεπτό προς λεπτό, όλη αυτή την ομορφιά και οι ευχές είχαν τον πρώτο λόγο.

### Αντάμωμα

Όλοι όσοι είχαμε τη χαρά και την ευκαιρία να βρεθούμε σ' αυτόν τον γάμο, που π ο λ ύ

εύστοχα ο πρόεδρος του Συλλόγου χαρακτήρισε «Μαγουλιανίτικο Αντάμωμα», δεν θα τον ξεχάσουμε ποτέ.

Ας ευχηθούμε πάνω απ' όλα στο ζευγάρι να έχει υγεία και να αποκτήσει γερού απογόνους.

Η ευχή του μετανάστη πατέρα Κώστα Ζουβέλου και της μάνας Βάσως, καθώς και του πατέρα της νύφης, αλλά και όλων των συγχωριανών και παρευρισκομένων, θα είμαι μαζί τους.

**ΚΙΚΗ ΠΟΛΙΤΟΥ**



# Η Μάνα παραδίνει το Σανατόριο

## Φωνή βοώντος, εν κυβερνητική ερήμω...

Ούτε φωνή ούτε ακρόαση από τα αρμόδια υπουργεία Υγείας - Πρόνοιας και Οικονομικών, το Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Τρίπολης, την Περιφέρεια Πελοποννήσου και τη Νομαρχία Αρκαδίας στις προειδοποιήσεις (κατάρρευσης) της εφημερίδας μας. Απαντες αγνοούν το εγκαταλελειμμένο Σανατόριο της Μάνας.

Ομως, εμείς θα επανερχόμαστε στο θέμα, κι ας σκοντάφουμε στην αδιαφορία. Θα συνεχίσουμε τα μοναξιάρικά δημοσιεύματα ελπίζοντας ότι με τη δημοσιότητα θα αποτραπεί η περαιτέρω αδράνεια της Διοίκησης. Πιστεύουμε ότι η κατάρρευση του κτιρίου θα σταματήσει και το Σανατόριο, από τα σημαντικά έργα της μεσοπολεμικής περιόδου, λαμπρό δείγμα της παράδοσης των λαγκαδιών μαστόρων, δεν θα καταρρεύσει.

Ηδη, κάποιοι άρχισαν να αφαιρούν τις πελεκημένες πέτρες από τα παράθυρα. Η κάθε ακέραιη πέτρα ακούστηκε ότι κοστολογείται στην τοπική αγορά 3.000 δραχμές!



**Σ**το φύλλο αυτό θα δημοσιεύσουμε τη συνέχεια του ρεπορτάζ του Γ. Δημάκου. Το κείμενο δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Μορέας της Τριπόλεως» την Κυριακή 9 Νοεμβρίου 1930.

Εφτάσαμε στην Κορφοξυλιά. Μας υποδέχονται οι διευθύνοντες κ. κ. Δεπάστας και Στασινόπουλος, και το άλλο προσωπικό. Ενα παιδάκι φυλάει το χέρι της Μάνας. Εκείνη το χαϊδεύει και δίνει οδηγίες.

**- Να βάλετε τη σημαία! Τι διάβολο περιμένετε;**

Πρώτοι οι Σεβασμιώτατοι και μετά οι άλλοι μπαίνομε στο Σανατόριο.

Το Σανατόριο Κορφοξυλιάς! Με τέσσερα πατώματα, χτισμένο με πέτρα τοπική από το λατομείο «Αλογόβραχος», σωστό κάστρο της Υγείας. Είναι κάτι που δεν το περιμένει κανείς εκεί στην ερημιά. Πώς έγινε; Ας μας το πει η ίδια η Μάνα: «**Το Σανατόριο είναι εκείνο που απεφάσισα να κάμω, όταν στο 1919 υπηρετούσα στο Αϊδί-νι, και έπαθε αιμοπτώσιν ο Γιάννης Ανδρουλάκης, συνάδελφός μου εκ Ρεθύμνης Κρήτης.**» Ετσι λοιπόν γεννήθηκε η Μεγάλη Ιδέα. Τα μετέπειτα σας είναι γνωστά.

Όταν καθόμαστε στην αίθουσα αναγνωστηρίου-αναμονής θαυμάζουμε την καθαρότητα, την τάξη. Τίποτε δεν λείπει. Μιά μικρή βιβλιοθήκη κι ένας φωνογράφος για την ψυχαγωγία των αρρώστων. Γύρω στις πόρτες, στον τοίχο στα παράθυρα λουλούδια ζωγραφισμένα, με φροντίδα νοικοκυράς, απ' το χέρι της Μάνας. Δεν λείπει και το σύνθημά της: «**Ποτέ δεν είναι αργά!**».

Ενα τραπέζι λευκό, σε μια κατάλευκη αίθουσα μας περιμένει. Το φαγητό εκλεκτό, τα κρασιά και ο καμπανίτης άφθονα. Όλα αυτά οφείλονται στους αδελφούς Παπανικολάου, που έχουν αναλάβει την τροφοδοσία του Σανατορίου.

Λιγάκι έλειψε να το ξεχάσωμε. Η Μάνα σήμερα παραδίνει το Σανατόριο στην εκλεγείσα Επιτροπή. Το Έργο της είναι έτοιμο, τελειωμένο. Ας το παραλάβουν οι άλλοι. Στα επιδόρπια κάποιος διαβάζει τη μικρή ομιλία της που η συγκίνηση δεν την αφήνει να την ειπή η ίδια. Νάτην:

«**Πανιερώτατοι, Κυρίαί και Κύριοι, Επιτρέψτε μου, με λίγα λόγια, να εκφράσω την συγκίνηση που αισθάνομαι από χτες. Σας παραδίδω το έργο μου δια το οποίο έκανα όσες θυσίες μπόρεσα. Αν εύρετε ελλείψεις βεβαιωθείτε πως δεν μου έλειψε ούτε στιγμή η καλή θέληση δια να το φέρω εις πέρας. Αισθάνομαι έστω και αργά ηθική ικανοποίηση διότι ο κ. Βαλτής τον οποίο εκάλεσε ο κ. Βενιζέλος να διορθώσει την καταπολέμηση της φυματίωσης εν Ελλάδι, ήρθε είδε το Σανατόριο αυτό με τον συνεργάτη του κ. Βακα-**

*λούλη, το εύρε δυνάμενο να λειτουργήσει τελείως όταν συμπληρωθούν μερικές ελλείψεις του.*

*Αι γνώμαι των ιατρών είναι να γίνει το παράπηγμα διά τα γραφεία των ιατρών και της υπηρεσίας του νοσοκομείου ώστε να διατεθώσι όλα τα εν τω Σανατορίω δωμάτια δι' ασθενείς.*

*Χρήματα υπάρχουν. Σας παραδίδομεν και την απισίαν επιχορήγηση του 1.000.000 της κυβερνήσεως την οποία επέτυχε ο κ. Κοπανάρης να δίδη το Υπουργείο Υγιεινής. Επίσης σας δίδομεν τας 500.000 δραχ. εκ του υπολοίπου των εράνων μας.*

*Έχω πεποίθηση πως οι Αρκάδες όλοι, όχι μόνο της Αμερικής και Αιγύπτου, θα θελήσουν να συνδράμουν το Σανατόριο, όταν μάθουν ότι λειτουργεί υπό την επίβλεψιν Σας Πανιερώτατοι. Εύχομαι και η Αχέπα να δώσει τας 50 χιλ. δολάρια που υπεσχέθη δια την ετέραν πτέρυγα.*

*Περαιούσα τα λίγα λόγια μου, έχω υποχρέωση να σας παρακαλέσω να κρατήσετε το Σανατόριο στον προορισμό του. Μην θελήσετε ποτέ να μεταβληθεί σε άσυλο, διότι ο προορισμός των εράνων μου δεν ήταν δια να προσθέσω δευτέρα «Σωτηρία» στην Ελλάδα, αλλά να σώσω εκείνους που μπορούν να σωθούν και να επανέλθουν χρήσιμοι στην κοινωνία.*

*Επίσης παρακαλώ να εγκρίνετε, εφ' όσον*

*δεν εκτίσθη το σπιτάκι μου με τις 50 χιλ. δραχ. που έδωσε για το σκοπό αυτό ο Μακ. Σπετσερόπουλος, να μου επιτρέψετε να παραμείνω στην μικρή παράγκα που επιδιόρθωσα δια κατοικία μου, όταν έρχομαι στην Κορφοξυλιά.*

*Αν αργήσαμε να σας το παραδώσωμε ήταν για να το εύρητε έτοιμο, λειτουργούν με κανονισμό κλπ.*

*Εκ συμφώνου με τον κ. Βαλτήν ο κ. Βακαλούλης θα έχει την επιστημονική εποπτεία του Σανατορίου ερχόμενος δις του μηνός, θα στείλει δε βοηθόν ιατρόν στον Διευθύνοντα ιατρόν κ. Στασινό.*

*Γραμματέα της Εφορίας έχομεν εν Αθήναις τον Ι. Αναγνώστου σύνδεσμό σας με το Υπ. Υγιεινής και τον κ. Βακαλούλη.*

*Ιδιαιτέρως έχω υποχρέωση να σας συστήσω τον Διευθυντή του Σανατορίου κ. Δεπάστα εμπνέοντα μεγάλη εμπιστοσύνη, και εντέλει σας εκφράζω και πάλι την ευγνωμοσύνη μου, διότι παραδίδω το έργο μου υπό τη σκέπην της Εκκλησίας».*

*Πώς σας φαίνεται αυτό το «**να μου επιτρέψετε να μείνω στην μικρή παράγκα**»; Δεν είναι αμίμητο; Κι' όμως είναι η αλήθεια.*

*Απαντούν οι άλλοι εκδηλώνοντας την ευγνωμοσύνη τους.*

*Γυρίζομε ένα-ένα τα διαμερίσματα. Το Μικροβιολογικό εργαστήρι, την αίθου-*

*σα ακυνογραφίσεως, το ιατρείο, την αίθουσα εξετάσεων, κλπ. Στο βάθος του πρώτου πατώματος η προτομή του μεγάλου ευεργέτου Γ. Σπετσεροπούλου.*

*Όλα τα δωμάτια είναι 37. Όταν γίνει και η άλλη πτέρυγα θα έχει το όλον 85. Σήμερα υπάρχουν 22 άρρωστοι. Είναι περπτό να αναφέρουμε ότι παντού βασιλεύει άκρα καθαριότητα. Λουτήρες παντού. Όλα τα δωμάτια είναι ευήλια και ευάερα. Η αποθέωση του λευκού παντού.*

*Στο πρώτο και δεύτερο πάτωμα οι άνδρες. Στο τρίτο οι γυναίκες. Τα πρόσωπα των περισσότερων ροδοκόκκινα, ζωντανά τόσο που διερωτάται κανείς-που είναι άρρωστοι.*

*Πόσο υγιεινό είναι το μέρος θα αρκούσε να πούμε ότι σε είκοσι ημέρες ένας άρρωστος πήρε επτά κιλά.*

*Στους εράνους της Μάνας, για την ίδρυση του Σανατορίου έδωσαν: οι Έλληνες της Αιγύπτου 1.833.121 δραχμάς, οι Έλληνες Αμερικής 3.485.675 δραχ. και οι αδελφοί Γεώρ. και Δημ. Σπετσερόπουλοι 1.220.000 δραχ. . . Το ολικό ποσό των εράνων ανέρχεται -προς το παρόν- σε **7.949.351 δραχ.***

*Τώρα δε, υπολείπεται παρά και η εκτέλεση της υποσχέσεως των Αχέπανς - 50 χιλ. δολάρια- για να κτιστεί και η άλλη πτέρυγα.*

*Θα ήταν μεγάλη παράλειψη αν δεν αναφέραμε, ότι τα έπιπλα του Σανατορίου, εκτός της Σπετσεροπουλείου πτέρυγας, έγιναν από το Ορφανοτροφείο Χατζηκώστα, τα πλεκτά του αναγνωστηρίου είναι από το Εμπειρικό Ασυλο αρρένων και θηλέων, τα ταπέτα από τα τυφλά της δεσποινίδος Λασκαρίσου! - του Ασύλου θηλέων Εμπειρικού.*

*Επίσης υπάρχει κεντρική θέρμανση σ' όλα τα διαμερίσματα. Το τέλειο μαγειρείο είναι ένα ακόμα εφόδιο για την ταχύτερα ανάρρωση των αρρώστων.*

*Επισκεπτόμαστε την μικρή «παράγκα» της Μάνας. Το λιτό κρεβάτι της, το εργόχειρό της, μερικά βιβλία και χαρτιά σ' ένα τραπέζι.*

*Η παράδοση έγινε. Η Μάνα τραβά με τη μηχανή της δυο αναμνηστικές φωτογραφίες και ετοιμαζόμαστε για αναχώρηση. Στο βιβλίο των επισκεπτών γράφομε: «**Μάνα! Λίγες γυναίκες μπορούν να έχουν το όνομα αυτό αντάξια με τον προορισμό τους. Μια απαιτές και η κυρία Άννα Παπαδοπούλου.**».*

*Φεύγομε. Από το Σανατόριο μας χαιρετούν με τα μαντίλια τους. Η Μάνα ξεχωρίζει. Και να συλλογίζεται κανείς ότι έμεινε εκεί μονάχη με το σκύλο της ένα ολόκληρο χειμώνα κλεισμένη στα χιόνια! Στο δρόμο ο σοφέρ μας λέει:*

***- Ο, τι και να της κάνεις άμα σε δει να κλαίς τα ξεχνά όλα!***

*Τι λέτε; Δεν είναι μια Μεγάλη Μάνα;*

**Γ. Δημάκος**